

สวยแบบไหนดี

คงไม่มียุคไหนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยความงามเท่ากับยุคนี้แล้ว เพราะผู้หญิงในสมัยก่อนจะสวยแบบพอเพียงโดยใช้สมุนไพรหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน แต่ผู้หญิงในสมัยนี้ ถ้าอยากสวยจะต้องพอมีเงินลงทุนบ้าง ถ้าหากไปถามสาว ๆ ทั้งหลายว่า “หากมีเงินพอ อยากจะทำอะไรเพื่อช่วยให้ตัวเองสวยขึ้น” คำตอบที่ได้ยินจนคุ้นหูคงหนีไม่พ้นเรื่องการนวดหน้า ขัดหน้า มาร์สค์หน้า จนถึงการเสริมจมูก ตัดคาง ฉีดแก้ม สารพัดที่จะทำให้ตัวเองสวยขึ้น การศัลยกรรมในเวลานี้ก็กลายเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้หญิง ยิ่งในตอนนี้นี้ครีมบำรุงผิวทุกยี่ห้อจะต้องมีส่วนผสมประเภทไวท์เทนนิ่ง จึงจะขายดี ใครที่เริ่มมีส่วนเกินบ้างก็ต้องร้อนตัวกับโฆษณาสินค้าสารพัดที่นับวันจะดูถูกคนอ้วนมากขึ้นๆ เคยตั้งคำถามไหมว่า ทำไมผู้หญิงจะต้องลงทุนกับความสวยความงามขนาดนั้นก็คงต้องตั้งคำถามต่อว่า เกิดอะไรขึ้นกับมุมมองของสังคมต่อเพศหญิง ??? ดูเหมือนว่ายุคนี้เป็นยุคที่สังคมให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอกของผู้หญิงมากยิ่งขึ้น ความสวยภายนอกของผู้หญิงจึงดูจะหมดความสำคัญไปเสียแล้ว สมัยนี้ไม่ค่อยได้ยินเสียงชมผู้หญิงจากความดีงามหรือความสามารถสักเท่าไร ได้ยินแต่เสียงชมเชยเรื่องรูปร่าง หน้าตา ความเซ็กซี่อยู่บ่อยๆ อาจเป็นเพราะมีเวทีประกวดผุดขึ้นเต็มไปหมด จนเรารู้สึกเฉยๆ กับตำแหน่งนางสาวไทย ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนถือเป็นตำแหน่งสำคัญของการประกวด พนักงานขายในสมัยนี้ก็ต้องแต่งตัวเพื่อดึงดูดเพศชายให้ได้มากที่สุด ได้ยินพวกผู้ชายแซวกันอยู่บ่อยๆ ว่าชอบไปงานมอเตอร์โชว์ที่สุด เพราะเอาสิ่งที่ดึงดูดเพศชายทั้งสองอย่างมารวมกันได้อย่างลงตัว แต่ไม่ได้หมายความว่าความรักสวยงามของผู้หญิงเป็นสิ่งที่ผิวนะคะ แค่อยากบอกอ่า อย่าให้คริสเตียนเราสนใจความสวยภายนอกเหมือนคนในสังคมยุคนี้จนลืมให้ความสำคัญกับความสวยงามภายใน เช่น ความมีน้ำใจ ความเมตตา ความสุภาพ ความอดทนในเพศหญิง ซึ่งสมควรยกย่องมากกว่าค่ะ

“เสน่ห์ที่เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระเจ้า สมควรได้รับคำสรรเสริญ”

เราคงคุ้นหูกับพระธรรมตอนนี้เป็นอย่างดีอยู่ในสุภาษิต 31: 30 แต่จริงๆ แล้วประโยคต่อมาในข้อ 31 ก็สำคัญนะคะ เพราะกล่าวดังนี้ว่า *“จงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การทำงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง”* จริงๆ แล้ว พระเจ้าต้องการสอนเราว่าความงามของสตรีนั้นเปล่าประโยชน์เมื่อเปรียบเทียบกับผลแห่งการทำงานที่เกิดขึ้นอย่างมากมายผ่านทางสตรีผู้นั้น (ยิ่งอ่านทั้งตอนในบทนี้จะยิ่งเข้าใจค่ะ) เราทุกคนคงเห็นด้วยอย่างยิ่งเมื่อเราลองหันมามองคณะสตรีในคริสตจักรของเรา เพราะผลแห่งการทำงานของพวกเธอช่างมากมายจริงๆ ค่ะ

หวังใจว่าเราทุกคนจะมีส่วนในการชื่นชม และให้กำลังใจแก่กลุ่มสตรีในคริสตจักรของเราบ้าง โดยอาจจะเริ่มต้นจากการชมเชยสตรีที่อยู่ในบ้านของเราก่อนแล้วกันนะคะ ตามแบบอย่างที่ดีในสุภาษิต 31: 28 ซึ่งกล่าวว่า *“ดูๆ ตื่นมาก็ชมเชยเธอ สามีก็สรรเสริญเธอ”* อยากให้คริสเตียนเราช่วยกันปลูกฝังค่านิยมในการชื่นชมสตรีตามอย่างพระคัมภีร์ค่ะ

อ.วีรณัฐ วงศ์คงเดช

อาจารย์แผนกวิชาการให้คำปรึกษา
โรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์แบปติสต์